ΗΡΟΔΙΚΟΣ ΣΗΛΥΜΒΡΙΑΝΟΣ

A

σ. 107.

Ἐγὼ δὲ τὴν σοφιστικὴν τέχνην φημὶ μὲν εἶναι παλαιάν, τοὺς δὲ μεταχειριζομένους αὐτὴν τῶν παλαιῶν ἀνδρῶν φοβουμένους τὸ ἐπαχθὲς αὐτῆς πρόσχημα ποιεῖσθαι καὶ προκαλύπτεσθαι, τοὺς μὲν ποίησιν οἷον Ὅμηρόν τε καὶ Ἡσίοδον καὶ Σιμωνίδην, τοὺς δὲ αὖ τελετάς τε καὶ χρησμῳδίας τοὺς ἀμφί τε Ὀρφέα καὶ Μουσαῖον, ἐνίους δέ τινας ᾔσθημαι καὶ γυμναστικὴν οἷον Ἴκκος τε ὁ Ταραντῖνος καὶ ὁ νῦν ἔτι ὢν οὐδενὸς ἥττων σοφιστὴς Ἡρόδικος ὁ Σηλυμβριανός.

Hermann Diels: (1848-1922): Fragmente der Vorsokratiker Berlin 1903

Πλάτων: Πρωταγόρας 316 D

σ. 338

Berührungen des [Hippocr.] de victu 9.10 und de hebdom. c. 11 mit Archelaos vermutet Fredrich in Hippokr. Unters. 135. 139.

Ebenso des Petron von Aegina Anon. Londin. 20.2 und Herodikos von Selymbria ebend. 9.34

Anon. Londin. 9.34

σ. 369

Ἱπποκράτης ... οὗτος μαθητὴς γέγονε τὸ μὲν πρῶτον τοῦ πατρός, μετὰ δὲ ταῦτα Ἡροδίκου τοῦ Σηλυμβριανοῦ καὶ Γοργίου τοῦ Λεοντίνου ῥήτορος καὶ φιλοσόφου, ὡς δέ τινες, Δημοκρίτου τοῦ Ἀβδηρίτου, συμβαλεῖν γὰρ αὐτῷ νέον πρεσβύτῃ.

Σουΐδας s.v. Ἱπποκράτης

σ. 541

Καὶ δὴ καὶ τὸ γάλα κάλλιστον μέν, εἰ ἐξ αὐτῶν τῶν θηλῶν ἐπισπῷτό τις, ὥσπερ Εὐρυφῶν καὶ Ἡρόδοτος καὶ Ἡρόδικος ἀξιοῦσιν.

Hier wie XVII B 98 ff. ist Ἡρόδικος richtig.

Vgl. Anon. Londin. c. 9.20 p. 14 Anm. p. 115e14

Γαληνός: De Meth. Med. X 474 K.

σ. 542.

ὡς Κόνων Θρασύβουλον θρασύβουλον ἐκάλει καὶ Ἡρόδικος [von Selymbria?] Θρασύμαχον «ἀεὶ θρασύμαχος εἶ», καὶ Πῶλον «ἀεὶ σὺ πῶλος εἶ».

σ. 541 Θρασύμαχος Χαλκηδόνιος σοφιστὴς τῆς ἐν Βιθυνίᾳ Χαλκηδόνος Σουΐδας

Ἀριστ. Ῥητορ. B 23 1400b19

(ἀκολουθεῖ)

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

2

σ. 524
Σουΐδας:

Γοργίας Χαρμαντίδου Λεοντῖνος ῥήτωρ μαθητὴς Ἐμπεδοκλέους διδάσκαλος Πώλου Ἀκραγαντίνου καὶ Περικλέους καὶ Ἰσοκράτους καὶ Ἀλκιδάμαντος τοῦ Ἐλαΐτου· ὃς αὐτοῦ καὶ τὴν σχολὴν διεδέξατο· ἀδελφὸς δὲ ἦν τοῦ ἰατροῦ Ἡροδίκου